

NIEMIERNIK (1) *sb m*

N sg niemiernik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. miernik.

Człowiek nie zachowujący umiaru: człowiekowi niemiernemu/ nic nieieft pożyteczno wiedzieć to co dobrze/ [...] chybá żeby y niemiernik ku skromnemu życiu [ille ad moderate vivendum] [...] przyzwycząił się ModrzBaz 8.

Cf **MIERNIK**

ASt